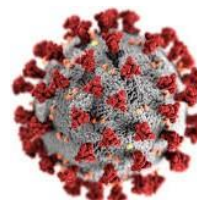

Stichting Wheels4Africa

Jaarverslag 2020

2020, een jaar dat we met z'n allen niet snel zullen vergeten. Een jaar van Covid19 of, zoals in de volksmond: CORONA. Een virus dat de hele wereld in z'n greep hield en dat nog steeds doet, tijdens het schrijven van dit verslag.

Als altijd stond de eerste tijd van het jaar, toen er nog niets over bekend was, in het teken van de voorbereiding voor- en de reis naar Gambia.

Maar ook het maken van het jaarverslag 2019.

Tijdens deze reis kwam ik natuurlijk weer voor problemen te staan.

Het ergste was het bericht van het plotseling overlijden van de vrouw van mijn vaste chauffeur Bacary, dat hij s 'morgens vroeg, toen we onderweg waren naar de ferry in Banjul, voor ons bezoek aan 2 klinieken op de North Bank, te horen kreeg.

Zo waren er gelijk een aantal dagen erg onzeker omdat ik geen chauffeur had.

Dat hij nog voor iemand anders gezorgd heeft later, geeft alleen maar aan hoe onze "relatie" is.

Het bezoek dat altijd gebeurt tijdens dat verblijf, bracht toch weer een aantal problemen aan het licht.

De ambulance van Kampassa was wéér het grote probleem. Hij stond er bijna wéér bij als de eerste keer!

Ik was er helemaal klaar mee. Als ze dan toch niet dat kleine beetje zorg er aan spenderen wat ik vraag,

dan is het klaar. (dacht ik op dat moment)

Later realiseerde ik mij: "je kan niet een hele community laten bloeden voor twee mensen die hun werk verslonzen". Dus was het de bedoeling om in januari 2021 er weer naartoe te gaan en hen nog één mogelijkheid geven.

Ook waren er kleine problemen met de ambulance van Sa(a)ba maar na een gesprek met de mensen daar, heb ik goede hoop dat het weer goed komt.

De andere 2 ambulances van Bulock en Dankunku, stonden er prima bij, zodat ik die mensen weer kon belonen met verbandmateriaal.

Ook een andere kliniek bezocht waar een ambulance gevraagd werd, want altijd vóór ik een ambulance toezeg, wil ik er zeker van zijn dat hij op die plaats ook echt nodig is. Hiervoor een flink eind moeten rijden en waar ik helaas nee moest zeggen, omdat er al een goede ambulance in de regio rijdt.

Verder natuurlijk de kliniek van Toubakolong bezocht waarvoor de mensen van de stichting FUTURE4ALL om een ambulance hadden gevraagd.

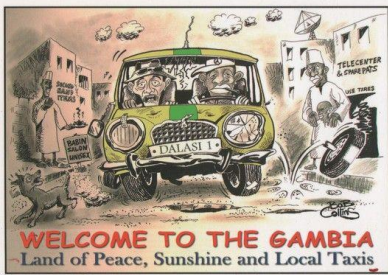
Helaas door het lange wachten bij de ferry, hier

maar kort geweest. Maar afgaande op de onbegaanbare weg er naartoe en de goede staat van de kliniek, gelijk beslist dat de 5de ambulance daar komt. Daarbij komt dat als een Nederlandse stichting erom vraagt, zij zelf de (kale!) kosten hiervoor betalen. Wat in dit geval erg goed uitkwam omdat we het HELE jaar helaas verstoken waren van inkomsten uit markten en onze verdere bekendheid.

Het blijkt steeds weer dat dat er veel banden kapot gaan van de ambulances. Na zelf weer enkele keren gezien te hebben hoe banden worden opgepompt met een oude compressor **zonder meter** (tegen betaling en dan zoveel mogelijk lucht voor hun geld). Gelijk besloten dat we gaan kijken of we bij elke ambulance een compressor kunnen plaatsen, waarmee men de banden op spanning kan brengen, op de manier zoals het hoort.

Het bezoek aan de klinieken moet gebeuren in de korte tijd dat ik in Gambia ben. Normaal gesproken zou je zo iets voor 5 ambulances in 5 dagen kunnen doen. Maar altijd zijn er andere zaken die ook moeten gebeuren en je moet de tijd nemen. Gewoon omdat de mensen alle tijd hebben en nemen. Alle afspraken worden **"Gambian-time"** gemaakt, wat betekent zoiets als ongeveer en vooral héél ruim. En heel gewoon is het dat afspraken verzet worden naar de volgende dag of zelfs nog verder of men komt

gewoon niet opdagen. Zelf moet je het ook rustig aan doen, want de warmte "vreet" aan je .

Kleine stukjes rijd ik altijd met een yellow cab die goedkoop een traject rijden en waar zoveel mogelijk mensen in gaan.

De laatste week heb ik de luxe van een eigen auto gehad, die ik

geleend heb van een Nederlands echtpaar die ik leerde kennen bij de garage in Busumbala en die hem die tijd niet nodig hadden.

Wàt een VRIJHEID!

(Niet ver mee rijden en zeker niet s'nachts, levensgevaarlijk)

De grote afstanden doe ik meestal met Bacary.

Bij verschillend klinieken materialen afgeleverd. Zoals bij het Lamin Health Center. Een kliniek die dan wèl niet erg ver van het vliegveld ligt, maar erg goed georganiseerd is en werkt met Nederlandse artsen en dus gewoon meer en ander materiaal kan gebruiken dan de meeste andere.

Ze doen daar héél goed werk en de mensen komen van heinde en ver voor een behandeling daarnaartoe. Ook hebben ze een prachtige tandartskliniek bijgebouwd waar regelmatig buitenlandse tand- artsen een periode komen werken

Maar ook aan andere dingen die ik tegenkom in Gambia probeer ik wat te doen.

Zo zwemmen er elke week in het zwembadje van de eigenaar van Moonlight appartments een aantal jonge kinderen die zwaar gehandicapt zijn. Deze kinderen werden voeger weggestopt en kreeg je niet te zien omdat men zich ervoor schaamde. Ze gaan nu naar een organisatie die zich hun lot aantrekt. Daarvoor vraag ik via "marktplaats" zwemvestjes en waterspeelgoed om hen een klein beetje te helpen. Ik stuur die op en heb hen een paar krukken gegeven zodat een van hen daarmee kan lopen in plaats van door het zand kruipen. Maar hoop ook nog een kinderrolstoel op te kunnen sturen voor een jongentje dat niet kan lopen en dus helemaal weinig kan.

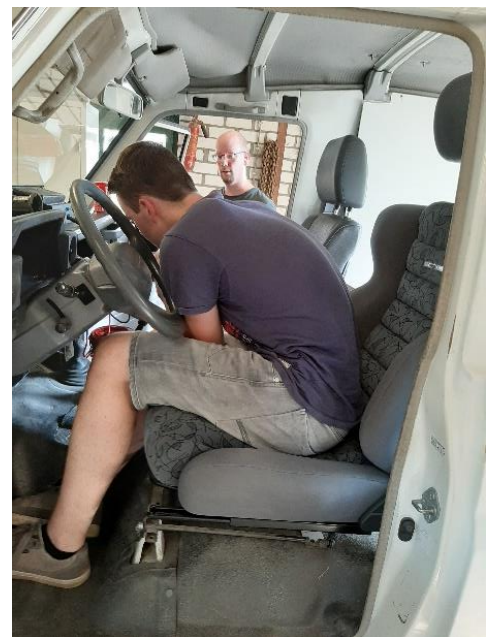

Ezels zijn ook zo'n aandachtspunt als ik daar ben. Zij verzorgen wel 80% van het vervoer in Gambia. De karren worden erg zwaar beladen, maar daar zijn ze aangewend. Alleen zijn deze dieren vaak het slachtoffer omdat ze s avonds met een onverlichte kar door het verkeer moeten. Hierdoor worden er véél aangereden. Verlichting aanbieden helpt niet. Maar reflecterende strips aanbrengen op hun kar kan een heleboel dieren- leed besparen. Daarom een paar rollen reflecterende strips gekocht en elke "donkeycar "die ik tegen kom, wordt voorzien van enkele strips.

Kost bijna niets, maar redt dierenlevens, waardoor de mensen hun inkomen kunnen blijven houden. Maar ook plak ik ze soms op een fiets die voorbij komt, want ook daarmee vallen er veel slachtoffers in het verkeer omdat ze geen verlichting hebben.

*Na terugkomst hulp gekregen van 2 mensen met het verpakken van verbandmiddelen en verlichting aanbrengen in de unit. Helaas door corona was dit echter van korte duur, want we zijn allemaal erg voorzichtig en hoopten dat het aan het eind van het jaar beter zou gaan. Helaas, niet dus. Ondertussen natuurlijk wèl heel druk bezig geweest met de ambulance voor Toubakolong. Ook daar hadden we een tegenslag, want VDL wilde stoppen met het aanbrengen van de zwaailichten en de sirenes. Wie oh wie moet je daarvoor vragen?? GELUKKIG herinnerde ik me nog dat eens iemand een berichtje had achtergelaten die wel wilde helpen. En ja hoor, de firma "Cobra Signalering" heeft op een snikhete dag fantastische zwaailichten en sirenes op de 5de ambulance gezet in de loods die ons ter beschikking staat voor groot materiaal en ze hebben beloofd óók voor de volgende te zorgen. Maar ook hebben natuurlijk weer **véél** andere **bedrijven** flink geholpen en bijgedragen om er een goede ambulance van te maken.

Zonder dit belangrijke netwerk van bedrijven, dat ons elke keer weer op een geweldige manier helpt, hadden we zelfs niet één fatsoenlijke ambulance voor elkaar kunnen krijgen, laat staan 5!

In december is hij volgestouwd met medisch materiaal, in een container vertrokken naar Banjul.

Via de Ambulancezorg Limburg Noord hebben we complete tenues gekregen voor alle ambulance mensen. Maar ook de eerste brancard met onderstel en slede en nog veel meer. Echt materiaal waar we klinieken, en niet alleen de klinieken waar we een ambulance verzorgd hebben, mee kunnen helpen. Voortschrijdend inzicht maakt ook dat ik steeds zoek naar verbetering van het verpakkingsmateriaal voor alles wat er verstuurd wordt.

Veel verpakken we nog steeds in kleine (geschonken) kartonnen doosjes maar we hebben ook van een plastic-fabriek een pallet rechthoekige emmers gekregen, zodat we nu veel verzenden in emmers. Zulk verpakkingsmateriaal kan na uitpakken nog gebruikt worden voor allerlei zaken. Maar ook hebben we Grote vuilcontainers van Reinigingsdienst Maasland gekregen om het verbandmiddelen in te verzenden. Hierdoor kan men het vuile verband eindelijk veilig weggooien en niet in een open oliedrum, waar al het ongedierte bij kan. Ook hebben we contact met een bedrijf dat kisten voor ons op maat maakt, waarin we materiaal kunnen verzenden dat veilig moet worden vervoerd. Echt, we krijgen van alle kanten hulp. Zo kunnen we steeds vaker klinieken helpen met materiaal als ze het nodig hebben. Matrassen, brancards rolstoelen bv. kunnen we tegenwoordig opslaan in een kleine loods die ons helemaal gratis ter beschikking is gesteld. Hierdoor konden we bv. ook een kliniek voorzien van "nieuwe" matrassen en een container met verbandmateriaal.

. Alleen het is nooit voldoende en soms is het frustrerend om elke keer weer te worden afgewezen. Zoals het altijd een crime is om een goed en geschikte auto voor de volgende ambulance te vinden. Heel vaak krijg je toezeggingen, die men niet na komt.

Maar soms denk je: NU..... eindelijk is het voor elkaar. Een Duitse veearts op het eiland Föhr, reageerde zo positief op mijn reactie op zijn verkoopadvertentie dat hij aangaf dat hij de prijs voor dit goede doel beduidend wilde verlagen.

Het geld was snel met een van de sponsors geregeld evenals het transport van de auto hierheen.

Ik was helemaal gelukkig. Een goede auto voor een goede prijs!.

Helaas, na drie dagen steeds mailen en regelen, gaf hij heel kort aan dat de auto weg was. Nu blijkt dat hij de auto voor meer dan het dubbele heeft verkocht.

Voor hem een streep er door, meer geld krijgen EN KLAAR. Voor mij een grote domper die nu, maanden later nog steeds nawerkt.

Tot nu toe helaas nog steeds geen goede volgende Toyota Land Cruiser HZJ gevonden.

We blijven de ambulances volgen en verzorgen.

Iets wat de kracht is van Wheels4Africa.

Want een goede ambulance schenken is in ongeveer 2 jaar bedelen en heel hard werken geregeld.

Alleen, als je geen nazorg doet, is bijna elke ambulance gedoemd om binnen korte tijd stil te komen staan en vervalst dan tot een duur stuk schroot.

Daarom worden de ambulances **elk jaar bezocht** en wordt het **reguliere onderhoud betaald** door de Stichting. Door de actie: "Adopteer een 4wd. Ambulance" wordt nu het reguliere onderhoud tbv. €250,= van de 5 de ambulances betaald door een bedrijf en de pr. Chr. Kerk van Leimuiden, wat ons echt veel scheelt, want dan gaat dat bedrag niet steeds van de volgende ambulance af.

Begin december is de ambulance voor Toubakolong op transport gegaan.

Er is er nog geen enkel zicht op of- en wanneer er weer naar Gambia gereisd kan worden om de zaken daar te regelen. In ieder geval is het de eerste maanden van 2021 niet mogelijk.

Alles, dus ook het binnen halen van de ambulance, moet nu overgelaten worden aan de mensen daar.

Dat zal zeker nog problemen geven, maar we blijven hen met alles zoveel mogelijk steunen en hopen dat het nèt nog lukt om vóór half mei nog een weekje zelf te kunnen gaan.

Na die tijd is het niet gezond om nog te gaan in verband met de vochtigheid en de hitte.

Dan zal het uitgesteld moeten worden tot het einde van 2021.

We zullen nu alles zoveel mogelijk moeten regelen via internet en de mobiel regelen.

Gelukkig zijn er een paar mensen daar, waar ik veel vertrouwen in heb en die het een en ander kunnen regelen. Maar òf het ze allemaal lukt, Ik hoop het.

En natuurlijk gaan we door met het versturen van verband- en andere medische materialen.

2020 was een jaar met Ups en veel Downs, maar toch hebben we het prettige gevoel dat ondanks alle tegenslag, we toch de mensen in Gambia weer een klein beetje hebben kunnen helpen.

Jack van Duijn

Voorzitter.

Stichting Wheels4Africa

Brouwersstraat 8

6051AA Maasbracht.

Tel . +316 23451265